

Det er ikke en betingelse for, at producenten kan ifalde ansvar, at han selv har fremstillet en eller flere dele af det færdige produkt. En fabrikant af elektronisk materiel, der alene samler komponenter, som han har købt hos forskellige delproducenter, er således producent i lovforslagets forstand. Om de afgrænsningsproblemer, der vil kunne opstå ved vurderingen af, om den pågældende er producent, eller om hans ydelse alene har karakter af en tjenesteydelse, henvises til bemærkningerne til § 3.

Det er som nævnt ikke kun producenten af det færdige produkt, der kan ifalde ansvar efter lovforslaget. Råvare- og delproducenter er ligesom færdigvareproducenter objektivt ansvarlige for en defekt ved de pågældendes produkter. Producenten af det færdige produkt er som udgangspunkt ansvarlig for en defekt ved det færdige produkt, medmindre der foreligger en af de i § 7 opregnede særlige omstændigheder. Dette gælder både en defekt, der er opstået i færdigvareproducentens egen virksomhed og en defekt opstået ved produktionen eller fremstillingen af en delkomponent eller en råvare. Råvare- og delproducenten er derimod kun ansvarlig for en defekt ved det færdige produkt, hvis denne skyldes en defekt ved det produkt, der er leveret af denne. Bestemmelsen om delproducentens ansvar skal således bl.a. ses i sammenhæng med de begrænsninger, der følger af lovforslagets § 7, stk. 2 og 3. Ifølge § 7, stk. 2, kan delproducenten frigøre sig for ansvar, hvis det må antages, at hans produkt ikke var defekt, da det blev bragt i omsætning, hvilket i denne situation typisk sker i forbindelse med salget til færdigvareproducenten. Ifølge § 7, stk. 3, bliver delproducenten endvidere fri for ansvar, hvis han kan bevise, at defekten på delproduktet kan tilskrives udformningen af det produkt, i hvilket delproduktet indgår, eller anvisninger, der er givet af fabrikanten af det færdige produkt.

Såfremt flere kan drages til ansvar efter lovforslagets bestemmelser, hæfter disse solidarisk, jfr. lovforslagets § 12, der tillige indeholder regler om regres. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til stk. 2

Ifølge *stk. 2* pålægges EF-importøren af et produkt, dvs. den, der indfører produktet fra et ikke-EF-land til EF, samme ansvar som producenten. Baggrunden for denne bestemmelse er ligesom bestemmelserne i *stk. 3* og *4* at sikre forbrugeren mest muligt. Bestemmelsen bevirker således, at

erstatningskravet altid kan rejses mod en ansvarlig, der har hjemting i EF. Bestemmelsen har fået særlig betydning, efter at EF-domskonventionen er blevet gennemført. Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 6.

Den pågældende import skal være sket med henblik på *salg eller anden form for omsætning*, hvorfor indførsel af f.eks. en maskine udelukkende til brug i importørens egen erhvervsvirksomhed ikke medfører, at importøren omfattes af *stk. 2*. Det er ikke nogen betingelse for, at importøren ifalder ansvar som producent, at overdragelse til forbrugeren er betinget af vederlag.

Ikke-erhvervsmæssig indførsel af produkter f.eks. i forbindelse med turistrejser medfører ikke, at den pågældende anses som importør efter *stk. 2*. Det gælder, selv om de pågældende varer købes med henblik på videresalg eller bortgivelse.

Til stk. 3 og 4

Den, der leverer et produkt, hvor producenten eller EF-importøren efter *stk. 1* og *2* ikke kan identificeres på grundlag af de oplysninger, der ledsager produktet, bliver efter bestemmelsen i *stk. 3* ligestillet med producenten og ifalder derfor et ansvar for produktskader. Bestemmelsen har til formål at sikre, at en forbruger altid skal kunne få tilstrækkelige oplysninger til at kunne rejse sit erstatningskrav.

Det er et væsentligt led i beskyttelsen af forbrugerne, at skadelidte ikke selv skal undersøge, hvem der er den ansvarlige som producent eller importør. Skadelidte kan således i tilfælde af, at et anonymt produkt har voldt skade, rette kravet mod sin leverandør, typisk detailforretningen. Medmindre den pågældende efter bestemmelsen i *stk. 4* inden rimelig tid oplyser navn og adresse på en tidligere leverandør eller den ansvarlige efter lovforslagets § 4, stk. 1 og 2, bliver denne herefter selvstændigt ansvarlig.

Hvis et produkt er indført fra et land, der ikke er medlem af EF, er det ikke tilstrækkeligt, at leverandøren oplyser den egentlige producentens navn og adresse. I dette tilfælde kan leverandøren kun frigøre sig fra ansvaret, hvis han kan oplyse navn og adresse på en tidligere leverandør af produktet i EF, herunder EF-importøren.

Kan leverandøren ikke fremkomme med de fornødne oplysninger, bliver han som nævnt selv ansvarlig overfor skadelidte. Har en leverandør f.eks. modtaget den samme type produkt fra flere producenter, og er han ikke i stand til at udpege, hvilken producent der har leveret det defekte pro-